

РЕШЕНИЕ

№ 4497

гр. София, 06.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 07.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **4176** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност.

Образувано е по жалба от [фирма], против Заповед за налагане на принудителна административна мярка, № ФК-С1009-0039880/05.04.2021 г., издадена от началника на Отдел „Оперативни дейности“ - С., Главна дирекция „Фискален контрол“, при ЦУ на НАП, с която е постановено налагане на принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект“ – бензиностанция, и забрана за достъп до него, за срок от 14 дни, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ и чл. 187, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност.

По делото оспорващото дружество е представлявано от адвокат, който: поддържа жалбата; претендира разноски за водене на делото, ограничаващи се до платената държавна такса.

Ответникът, посредством юрисконсулт: оспорва жалбата и не възразява срещу писмените доказателства, представени с нея; не ангажира нови доказателства; желае юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, от доказателствата, представени с жалбата и с административната преписка, приети без оспорване от страните, приема за установено следното.

На 31.03.2021 г. инспектори по приходите при Главна дирекция „Фискален контрол“, ЦУ на НАП посетили търговски обект – бензиностанция в [населено място], на [улица], стопанисван от [фирма] и извършили проверка, резултатите от която са

отразени в протокол (л. 34 от делото). Констатирани, че: обектът разполага с три броя подземни резервоари за съхранение на горива, както следва: резервоар № 1 с обем 20 536 литра за дизел, резервоар № 2 с обем 20 745 литра за бензин А 95Н и резервоар № 3, с обем 10 155 литра за пропан бутан; има монтирана и регистрирана в НАП електронна система с фискална памет; разминаване между данните, подадени към НАП от ЕСФП и данните по нивомерната система, за доставеното на 11.03.2021 г. количество гориво по А. №000000005917508/11.03.2021 г., в размер на 9 089 л. Според проверяващите и издателя на оспорваната заповед, от регистрираните съобщения за доставка на гориво (FDRID с № 4468332) на [фирма] – бензиностанция на [улица], за периода от 11.03.2021 г., до 11.03.2021 г. не може да се установи реалното получено и налично гориво, защото: по данни от нивомерната система, за 11.03.2021 г. са постъпили 9 089 литра дизелово гориво в резервоар номер 1, при 15 С, но от дружеството, за 11.03.2021 г. не са въведени данните за доставено дизелово гориво от 9 089 литра. Прието е, че [фирма] не е подало данни, по реда на чл. 59а, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ, чрез електронен документ, за получаване на описаните, получени доставки на гориво, с което е нарушило чл. 118, ал. 10 ЗДДС. Това заключение е обосновано, включително със „служебен бон № 0008740/11.03.2021 г., със статус “timeout”, на който се позовава и оспорващото дружество, в подкрепа на твърдението си, че на същата дата са въвели коректно А., с У. 000000005917508, за 9 089 литра дизелово гориво, но електронната система на НАП не е приела данните.

Заключенията от проверката са мотивирали ответника – началник на Отдел „Оперативни дейности“ – С., при Главна дирекция „Фискален контрол“, ЦУ на НАП, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ ЗДДС да приложи по отношение на дружеството принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до обекта, за срок от 14 дни“, с процесната Заповед № ФК-С1009-0039880/05.04.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, в резултат на извършената проверка за законосъобразност, след обсъждане на доказателствата и на доводите на страните, формира следните изводи по съществуващото на спора.

Жалбата е подадена в срок, от пряко засегнатото юридическо лице и е процесуално допустима за разглеждане. По същество е основателна.

Заповед № ФК-С1009-0039880/05.04.2021 г. е издадена от компетентен административен орган, но е незаконосъобразна.

Защитното твърдение на дружеството, че на 11.03.2021 г. коректно е въвело данни за А., с У. 000000005917508, за 9 089 литра дизелово гориво, освен с цитирания и от ответника „служебен бон № 0008740/11.03.2021 г., със статус “timeout”, се основава и на представения, заедно с жалбата Сервизен протокол № 34304/09.04.2021 г. (л. 15 от делото), издаден от [фирма], според който: за дата 11.03.2021 г. е имало „множество заявки от различни бензиностанции за проблем при декларирането на документална доставка; при опит за изпращане отговорите от сървъра на НАП са: (1-timeout) и (99-системата в момента е недостъпна. Моля опитайте по – късно); за обекта на [фирма] има коректно въведена А. с У. 000000005917508 за 9 089 литра дизелово гориво и съответно изпратено, но отговорът, който е получен от НАП е (1-timeout), след което е разпечатана бележка с този текст.

От своя страна ответникът (както се каза) не оспори формата, валидността и съдържанието на Сервизен протокол № 34304/09.04.2021 г., съответно - не опроверга

изложените в него твърдения за наличие на технически в електронната система на НАП. С оглед на това Съдът, като не намира основание да дискредитира доказателствената стойност на сервисния протокол приема за недоказани по безспорен начин отразените в Заповед № ФК-С1009-0039880/05.04.2021 г. констатации, послужили като основание за налагане на ПАМ.

При наличие на констатирано обстоятелство, по смисъла на чл. 186, ал. 1, т. 1. б. „г“ ЗДДС – неподаване на данни от ЕСФП по чл. 118, в Националната агенция за приходите компетентният административен орган действа в условията на обвързана компетентност и постановява прилагане на ПАМ. Упражнявайки компетентността си обаче, той е задължен да се съобразява и с изискванията за законосъобразност на административните актове, т.е. притежава и оперативната самостоятелност, или с други думи – възможност да мисли и разсъждава самостоятелно, с оглед конкретния случай (арг. – чл. 169 АПК). Целта на принудителната административна мярка по чл. 186, ал. 1 ЗДДС е преустановяване на неправомерни действия (бездействие) на задължено лице (търговец), които действия имат за последица ощетяване на фиска (Бюджета), посредством неизпълнение на задълженията, регламентирани с цитираната наредба, респ. – с чл. 118, ал. 10 ЗДДС. Несъмнено, т. нар. „обществена опасност“ на такива нарушения е сериозна, когато се касае за неподаване и/или несвоевременно подаване на данни за „доставката и движението на доставените/получените количества течни горива, както и за промяната в тях“. В случая издателят на оспорената заповед не е изложил мотиви, с които да обсъди (отхвърли) информацията и значимостта на „служебен бон № 0008740/11.03.2021 г., със статус “timeout”, който е цитиран като доказателство в заповедта. Не са противопоставени по време на съдебното производство данни (доказателства), отричащи, че на 11.03.2021 г. електронната система е създавала технически пречки за подаване на данни. Процесната заповед, с оглед изложените съображения за недоказаност на вмененото фактическо бездействие подлежи на отмяна, поради наличието на основание, по смисъла на чл. 146, т. 3, вр. чл. 35 АПК, представляващо съществено нарушение на административнопроизводствените правила, с които овластеният орган е задължен да се съобразява, когато налага принудително мерки за административна принуда.

В заключение - оспорената Заповед за налагане на принудителна административна мярка, № ФК-С1009-0039880/05.04.2021 г. е издадена от компетентен административен орган, който не е спазил изискването за обективно и всестранно изясняване на относимите факти и обстоятелства и така приложил неправилно релевантните за случая и обсъдени по - горе материалноправни норми на ЗДДС. Поради това, ответникът дължи да заплати на дружеството – жалбоподател разносните за водене на делото – държавната такса, в размер на 50 лева, на основание чл. 143, ал. 1 АПК.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, вр. ал. 1, чл. 143, ал. 1 АПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата от [фирма] Заповед за налагане на принудителна административна мярка, № ФК-С1009-0039880/05.04.2021 г., издадена от началника на Отдел „Оперативни дейности“ - С., Главна дирекция „Фискален контрол“, при ЦУ

на НАП.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да възстанови на [фирма], ЕИК:[ЕИК] разноските за водене на делото, в размер на 50 лв. (петдесет лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: